

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A. Š.**, bývajúceho v S., proti žalovaným **1/ Sociálnej poisťovni - ústredie**, so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta č. 8, **2/ Sociálnej poisťovni – pobočka Senica**, so sídlom v Senici, Hollého č. 1219, **o návrhu na vyslovenie neplatnosti poistného vzťahu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8 C 65/2012, v zmysle § 104a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, takto

r o z h o d o l :

Na prejednanie veci, vedenej pôvodne na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 14 S 51/2010, teraz na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8 C 65/2012, je vecne a miestne príslušný **Krajský súd v Trnave**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I predložil vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 104a ods. 3 vety prvej O.s.p. z dôvodu nesúhlasu s postúpením mu veci Krajským súdom v Trnave.

Podľa § 104a ods. 1 O.s.p., súd skúma vecnú príslušnosť prv, než začne konať o veci samej.

Podľa § 104a ods. 3 O.s.p., ak súd, ktorému bola vec postúpená s jej postúpením nesúhlasí, predloží vec bez rozhodnutia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sú sudy nižšieho stupňa viazané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky príslušný rozhodnúť o nesúhlase s postúpením veci podľa § 104a ods. 3 O.s.p., preskúmal vec a dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Bratislava I s postúpením mu veci Krajským súdom v Trnave je dôvodný.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p., každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Proti rozhodnutiu ústredia podľa § 179 ods. 1 písm. a) prvého bodu až tretieho bodu možno podať opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje súd podľa osobitného predpisu¹ (§ 219 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.).

V danom prípade sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutí Sociálnej poisťovne vo veci predpísania poistného na dôchodkové poistenie a zároveň vyhlásenia neplatnosti prihlášky občana na dôchodkové zabezpečenie.

Z písomného podania žalobcu zo 16. augusta 2010 (ku ktorému priložil aj napadnuté rozhodnutia správnych orgánov) jednoznačne vyplýva, že žalobca žiada preskúmať správnosť rozhodnutí Sociálnej poisťovne č. X. z 28. októbra 2009, č. X. z 1. marca 2010, č. X. z 28.12.2009, č. X. zo 4. mája 2010 a zároveň vyhlásiť neplatnosť poistného vzťahu medzi žalobcom a Sociálnou poisťovňou.

Pre posúdenie správnosti rozhodnutí žalovaných 1/ a 2/ (ako orgánov verejnej moci) je nevyhnuté venovať sa otázke platného vzniku poistného vzťahu medzi žalobcom a Sociálnou poisťovňou. Je jednoznačné, že žalobca podaným návrhom chcel docieľiť, aby Krajský súd v Trnave v rámci preskúmania rozhodnutí žalovaných rozhodol aj o platnosti poistného vzťahu, pretože táto otázka priamo súvisí z ďalším postupom orgánov verejnej moci. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné venovať sa žalobnému návrhu komplexne, teda v rámci preskúmania napadnutých rozhodnutí vyriešiť aj otázku vzniku poistného vzťahu. Nie je preto možné vylúčiť časť žaloby na samostatné civilné konanie (v danom prípade ide o poistný vzťah z oblasti verejného práva), len na základe rozdelenia žaloby žalobcom na dve časti, naopak je potrebné posúdiť žalobný návrh podľa jeho obsahu. V danom prípade ide o sociálne poistenie uzatvorené medzi žalobcom a Sociálnou

¹ § 250l až 250s Občianskeho súdneho poriadku.

poisťovňou. Právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia upravuje zákon č. 461/2003 Z.z. (okrem iného upravuje aj vznik a zánik dobrovoľného poistenia v ust. § 23 predmetného zákona). Podľa predmetného zákona rozhodujú o opravnom prostriedku proti rozhodnutiam ústredia Sociálnej poisťovne v rámci správneho súdnictva krajské sudy, v tomto prípade Krajský súd v Trnave (§ 219 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v spojení s § 246a ods. 1 O.s.p.).

K rovnakému záveru v predmetnej veci dospel aj senát správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7 Sžso/37/2011, kde v odôvodnení uviedol, že dôvod na vylúčenie návrhu na samostatné konanie v súkromnoprávnej žalobe neexistoval, lebo predmetom konania nebol vzťah z oblasti práva súkromného.

Z vyššie uvedeného dôvodu preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že vecne a miestne príslušným na prejednanie a rozhodnutie tejto veci je Krajský súd v Trnave.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2013

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová